

Introducció

He triat el poeta Josep Carner per dues raons; la primera és perquè vaig llegir alguns poemes d' Els fruits saborosos i em va agradar la seva manera d'expressar-se i el llenguatge que utilitzava, i la segona raó és, que investigant en la seva vida, vaig adonar-me que va ser un home que va defensar els seus ideals, en els quals creia fermament.

Taula biogràfica cronològica – vida del poeta

Josep Carner i Puig-Oriol:

- 1884–Neix el 9 de febrer a Barcelona.
- 1896–Comença la seva vida literària amb "L'Aureneta", una revista d'actualitat teatral.
- 1898–Es matricula a la universitat i milita el moviment catalanista.
- 1902–Es llicencia en Dret. Comença a redactar per a "La veu de Catalunya", i esdevé un dels dirigents d'aquest diari.
- 1904–Es llicencia en Filosofia i Lletres.
- 1906–Publica Els fruits saborosos.
- 1907–Dirigeix "Empori", de difusió ideològica.
- 1913–Dirigeix "Catalunya", de divulgació cultural.
- 1915–Es casa amb la xilena Carmen de Ossa, amb la qual té dos fills. Troba a faltar seguretat i comoditat econòmiques.
- 1917–Guanya la Flor Natural i és proclamat Mestre en Gay Saber en els Jocs Florals de la Llengua Catalana de la ciutat de Barcelona.
- 1920–Ingressa al cos diplomàtic. Es presenta a un concurs d'ingrés al Cos Consular.
- 1921–Junt amb Jaume Bofill i Mates (Guerau de Liost), autor de La Muntanya d'Ametistes, Carles Soldevila i Marià Manent, entre d'altres, funden els "Amics de la Poesia".
- 1933–Mor el seu amic i també poeta Bofill i Mates.
- 1935–A l'octubre, mor la seva dona.
- 1936–Al juliol, esclata la Guerra Civil espanyola, i com a conseqüència marxa de Catalunya per anar-se'n a Brussel·les.
- 1937–Es casa amb Emilie Noulet, a Brussel·les. Marxen a París i segueixen des d'allà els esdeveniments de la guerra.
- 1938–A l'octubre, és cessat a París.
- 1939–Al maig, ell i la seva dona embarquen cap a Mèxic, on hi resideixen els sis anys següents.
- 1941–A Buenos Aires, apareix el poema Nabí.
- 1942–Presideix els Jocs Florals, celebrats a Ciutat de Mèxic.
- 1945–S'instal·la a Brussel·les, d'on és la seva dona, en una situació ja més estable. És nomenat conseller del govern de la Generalitat a l'exili.
- 1946–Reprèn la docència, ara a la Universitat Lliure, de la mateixa ciutat.
- 1948–A començaments d'aquest any es dissol el govern de la Generalitat a l'exili, del qual ell és conseller.
- 1954–Es jubila de la Universitat Lliure de Brussel·les.
- 1954–A Barcelona, es publica Poesia, l'últim gran llibre de Carner, que és una interpretació de la seva història literària.
- 1962–Una iniciativa de repercussió internacional intenta, sense èxit, aconseguir el Premi Nobel per a Josep Carner.
- 1970–A l'abril, visita Barcelona, però per a un curt període de temps. Al cap de dos mesos, torna a Brussel·les, on finalment mor el 4 de juny, i és enterrat al mateix lloc.
-

Taula cronològica – obres del poeta

Josep Carner es va dedicar a la literatura, i encara que era molt jove, abans del canvi de segle ja va ser molt important. Ademés, amb el pas del temps es va anar consolidant, i va publicar diverses obres. També va dedicar-se a escriure en prosa, fer traduccions, al teatre i al periodisme.

Poesia:

- 1898–1902–Aquesta es podria definir com la seva "etapa d'aprenentatge", ja que entre aquests dos anys va escriure un
- seguit de poemes sobre diferents temes: "Lo Déu de les venjances" (1898) i "Confiteor" (1900) –religiós–, "Los segadors" i "La verge de les Mercès" (1900) –patriòtic–, "Bosquetanes" (1900), "Sota els arbres" (1901) i "Serenata" (1902) –amorós–, "Beatriu" (1900) i "Ofèlia" (1900) –simbolisme decadentista–, "Tretze cançonetes" (1900) –infantil–, "Primavera a ciutat" (1903) –observació lírica–, "Ratlles de viatge" (1902) –humorístic–...
- 1901–Apareix el seu primer llibre Al Vapor.
- 1904–Publica el Llibre dels poetes, que és un recull dels poemes que ha escrit des de 1901. S'estén el seu interès per tots els gèneres i d'aquesta manera, ademés de literatura dramàtica, inicia també l'escriptura de prosa de ficció. Comença una col·laboració crítica a "Montserrat", titulada "A l'aguait".
- 1905–El *tour de force* (150 sonets que apareixeràn en dos volums, el 1905 i el 1907, respectivament).
- 1906–Publica Els fruits saborosos (col·lecció de 18 poemes sobre el paral·lelisme que Carner feia d'un fruit amb algun aspecte de la vida).
- 1911–Publica Verger de les galanies.
- 1912–Publica Les monjoies.
- 1914–Publica Auques i ventalls i La paraula en el vent.
- 1918–Publica Bella terra, bella gent.
- 1920–Publica L'oreig entre les canyes.
- 1924–Publica La inútil ofrena.
- 1928–Publica la segona edició d'Els fruits saborosos.
- 1933–Publica El veire encantat.
- 1935–Publica la segona edició d'Auques i ventalls i dos llibres nous, La primavera al poblet i Lluna i llanterna.
- 1936–Publica la segona edició de Bella terra, bella gent.
- 1943–Publica, en homenatge a Mèxic, on ell ha residit durant un període de sis anys, El misterio de Quanaxhuata (dramatització d'una llegenda asteca).
- 1951–Publica a Perpinyà, ja que llavors resideix allà, El Ben Cofat i l'Altre, que és la versió catalana de El misterio de Quanaxhuata.
- 1957–Publica Poesia.

Periodisme, prosa, traduccions i teatre:

- 1902–Entra a "La veu de Catalunya" i escriu molts articles importants:
- 1918–Les planetes del verdum,
- 1922–La creació d'Eva i altres contes i
- 1925–Les bonhomies. També escriu Tres estels i un ròssec, que són una sèrie d'articles apareguts a "La veu", i aplegats en un volum el 1927, on ridiculitza l'acció de Primo de Rivera.
- 1919–Tradueix El burgès gentilhome.
- 1921–Tradueix El malalt imaginari i tradueix en vers les Faules.
- 1966–Presenta l'obra *Cop de vent* (que està escrita des de 1957).

Caracterització de l'obra

En la poesia de Josep Carner es tracten temes molt diferents i dispars. Durant els seus primers anys de poesia va escriure poemes religiosos ("Lo Déu de les venjances"), amorosos ("Sota els arbres"), humorístics ("Ratlles de viatge"), infantils ("Tretze cançonetes"), patriòtics ("Los segadors"), alguns que simbolitzaven el període de la decadència ("Beatriu")...

A partir de la publicació de la primera edició de l'obra *Llibre dels poetes* el 1904, es va estendre el seu interès per tots els gèneres, i així, además de literatura dramàtica també practicava l'escriptura de prosa de ficció.

La influència que va poder tenir Carner a l'hora d'escriure, va anar canviant, igual que els temes dels seus poemes, segons els esdeveniments que passaven en la seva vida. Al principi de la seva carrera poètica escrivia sobre temes molt diversos, però tots amb una clara raó de fons. Tenia poemes religiosos, ja que ell era un home molt catòlic, patriòtics, perquè s'havia mostrat com una persona molt catalanista i defensora dels seus ideals, amorosos, bé, l'amor, per poc que n'hi hagi, sempre està present. Més endavant, i a mesura que adquireix pràctica i escriu cada vegada més professionalment, els seus poemes "maduren", sobretot arrel de la mort del seu amic i també poeta Jaume Bofill i Mates el 1933, i més tard la de la seva primera muller, Carmen de Ossa, l'octubre de 1935. També el va influir el fet d'haver de marxar de la seva estimada terra (l'exili), durant la Guerra Civil el 1936. I finalment, els poemes sobre amor (quan es va casar per segona vegada amb Émilie Noulet) i sobre la mort, en els seus últims mesos de vida.

Conclusió

Com a conclusió d'aquest treball, puc dir que Josep Carner va ser una persona que va dedicar la seva vida a l'escriptura. D'ençà que va començar a escriure articles per a diferents diaris, passant per la poesia, el teatre i la prosa, fins a les traduccions que va fer en català i castellà de diverses obres, en totes aquestes activitats, es veia reflexat com era el moment personal pel qual estava passant. Además, va ser un dels poetes catalans més importants, ja que va escriure obres que parlaven i descrivien la seva terra, com per donar-la a conèixer a la resta del món. Realment va influir en la poesia catalana del segle XX.